

Vermakelijk en vakkundig Jazz-'theater'

Een mens wordt wel eens op een verkeerd been neergezet. Als in een aankondiging de term „acoustische swing” gebruikt wordt, ga ik al gauw aan Hot Club De France Jazz zitten denken. Maar dan blijkt dat je bij Hans Visser toch in een geheel ander vakje bent aangeland. De verrassing is compleet. En u weet het, iedere echte jazzliefhebber laat zich graag verrassen. Zo werden dan zondag in Studio 1 van De Reehorst zo'n dikke honderd liefhebbers verast op een wel zeer onorthodoxe happening. En toch, voor wie de loopbaan van Hans Visser wat beter kende ook weer niet. In het verleden componeerde hij al muziek voor werktheater én voor Flairck, de groep waarmee hij zo'n jaar of tien optrok.

Wat hij daar miste heeft hij nu gerealiseerd – het werd jazz. Nee, niet

zomaar een jazzband, veel meer dan dat. Dit quintet moet wel uit louter jazzfreaks bestaan, anders zou dit niet mogelijk zijn geweest. Allereerst de andere heren, die hem zo vakkundig bijstaan in zijn originele bedenkensels. Stuk voor stuk zijn het vakmensen: Frank Nielander op reeds, Wiro Mathieu op Bas en pianist Martin Fondse. Bovendien zijn deze heren naar keuze inzetbaar op andere instrumenten. Dat is dat mooi meegenomen, vooral omdat vocaliste Marian Rolfe daardoor zo'n goed onderbouwde background krijgt.

Neem alleen al het begin: met z'n vijven komen ze met een traditionele New Orleans opening de zaal in en wandelen al musicerend naar het podium, Marian als koploopster. De bedoeling is onmiddellijk duidelijk: een historische terugblik naar de

roots van de jazz: worksongs, gospels, spirituals, blues. Niet alleen is Marian een voortreffelijk zangeres, ze praat ook met humor en intelligentie de verschillende onderdelen aan elkaar met een onmiskenbaar talent voor understatement. De heren doen voor haar écht niet onder: er wordt geacteerd en men flieert fluitert van die roots, via de eerste wereldoorlog naar de Bebop. Maar vergist u zich niet, zo'n theater staat of valt met vakkennis. En die vakkennis is in hoge mate aanwezig waardoor een vermakelijk en vakkundig geheel ontstaat.

Ook nu blijkt Hans Visser een inventief en oorspronkelijk componist én producer. Niets wordt klakkeloos nagespeeld of overgenomen, hoewel Hans' gitaarspel duidelijke invloeden van Charlie Christian vertoont als men in de bebop-periode is

aangeland. Maar welke gitarist ontkomt aan die man?

De eigen composities van Hans Visser zitten bovendien vol humor, zoals de door hem geschreven „Whiskey Blues”, die zogenaamd tijdens de drooglegging van Amerika zou zijn ontstaan. Er zijn veel van dit soort „knipogen”, een After Hours Session, de Conga Square en het is allemaal nét echt. Bovendien wordt door dat switchen met instrumenten de sound ook telkens anders.

Helaas, zo'n koffieconcert duurt maar een uurtje en we hoorden dus maar een klein deel van het totale programma. Het is te hopen dat het nog eens overgedaan wordt, maar dan compleet.

Jazz Fanny